

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 lutego 2024 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P., Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Michał Przybył

Protokolant: protokolant sądowy P. D.

po rozpoznaniu 21 lutego 2024 r. na rozprawie

w sprawie z powództwa **M. K.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

o zapłatę

I. Oddala powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda w całości.

III. Przyznać kuratorowi pozwanego adw. M. R. 1784,80 zł tytułem wynagrodzenia kuratora.

IV. Nakazać pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa –Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w P. 344,80 zł tytułem nierozliczonych kosztów postępowania tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Asesor sądowy Michał Przybył

UZASADNIENIE

Pozwem z 4 maja 2022 r. powód M. K. wniósł o zasądzenie od pozwanej spółki (...) sp. z o.o. w P. 25000 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, że posiada wypełniony przez pozwaną weksel własny na 275000 zł i dotychczas otrzymał od pozwanej 250000 zł i pozwem dochodzi brakującej kwoty oraz odsetek za opóźnienie z uwzględnieniem dokonanych przez pozwaną wpłat.

W odpowiedzi na pozew kurator ustanowiony postanowieniem Sądu z 11 maja 2023 r. wniósł o oddalenie powództwa i przyznanie kosztów kuratora. Podniósł zarzuty ze stosunku podstawowego i brak deklaracji wekslowej.

W dalszym toku strony podtrzymały stanowiska

STAN FAKTYCZNY:

(...) sp. z o.o. w P. wystawiła weksel własny 12 stycznia 2016 r. na kwotę 275000 zł. Został on podpisany przez ówczesnego prezesa zarządu H. K.. Termin płatności weksla oznaczono na 12 stycznia 2017 r. Pozwana uiściła na rzecz powoda łącznie 250000 zł w kolejnych wpłatach w dniach 24 sierpnia 2017 r. 30 sierpnia 2017 r. oraz 9 października 2017 r. Na wekslu nie oznaczono wierzyciela wekslowego.

dowód: weksel z 12 stycznia 2016 r. (k. 10), potwierdzenia przelewu (k. 14-16), zeznania B. S. (k. 110), przesłuchanie powoda (k. 111).

OCENA DOWODÓW:

Dowodom z dokumentów Sąd dał wiarę w całości, gdyż nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw do uczynienia tego z urzędu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania B. S., albowiem korespondowały z materiałem przedłożonym przez powoda i pochodzącym z akt rejestrowych spółki pozwanej. Również wiarygodne w istocie były zeznania powoda, za wyjątkiem wskazanego stosunku podstawowego łączącego strony, ta okoliczność nie była twierdzeniem strony powodowej, a i jej wykazanie wymagałoby przedłożenia adekwatnego dokumentu. Nie było to zaś przedmiotem sprawy.

OCENA PRAWNA:

Powództwo okazało się niezasadne.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że powód jednoznacznie dochodził roszczenia z weksla. Abstrakcyjny charakter weksla polega na wytworzeniu odrębnego niezależnego od stosunku podstawowego zobowiązania między stronami, w którym jedynym warunkiem wymaganym dla wykazania zasadności żądania strony jest przedłożenie prawidłowo wypełnionego weksla. Jest oto jednak wysoce sformalizowany dokument, którego byt wymaga realizacji konkretnych warunków przewidzianych w art. 1 oraz 101 ustawy z 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 282). W sprawie występuje weksle własny zatem zastosowanie znajduje art. 101 i n. Prawa wekslowego. Jednym z wymogów (art. 101 pkt 5 ww. ustawy) jest fakt, że: Weksel własny zawiera nazwisko osoby, na której rzecz lub na której zlecenie zapłata ma być dokonana. Dalsze przepisy Prawa wekslowego przewidują sytuację, kiedy brak określonych elementów weksla może być uzupełniony i nie wpływa na jego ważność. Są to np. oznaczenie terminu płatności, miejsca płatności weksla, miejsce wystawienia weksla.

Brak oznaczenia wierzyciela wekslowego - czyli nazwiska osoby na której rzecz lub zlecenia ma być dokonana zapłata - czyli w efekcie wystawienie weksla na okaziciela czyni go nieważnym. W niniejszej sprawie nie ma nawet wątpliwości co do możliwości ustalenia osoby remitenta, albowiem nie wskazano żadnych danych. W konsekwencji powództwo, jako oparte wyłącznie na wekslu, podlegało oddaleniu, albowiem brak było ważnego zobowiązania wekslowego (patrz wyrok SN z 9.05.2012 r., V CSK 258/11, OSNC 2013, nr 1, poz. 9.; wyrok SN z 27.11.2001 r., II CKN 531/99, LEX nr 53105; wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie z 11.10.2017 r., VII Ca 583/17, LEX nr 2388820; orzeczenie Sądu Najwyższego z 25 maja 1928 r., III Rw 941/27, OSP 1928, p.378; orzeczenie Sądu Najwyższego z 20 sierpnia 1932 r., I C 2171/31, OSP 1933, p.73)

KOSZTY PROCESU:

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. obciążając nimi powoda w całości. W rezultacie musiał powód ponieść koszty sądowe związane z ustanowieniem kuratora dla pozwanej spółki. Na kwotę tę złożyło się 1784, 80 zł tytułem wynagrodzenia kuratora pozwanego. Powód uiścił w toku procesu 1440 zł tytułem zaliczki, zatem pozostała do dopłaty jedynie kwota 344,80 zł, która tymczasowo została wypłacona przez Skarb Państwa-Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w P.. Wobec powyższego orzeczono jak w pkt. II, III i IV.

Asesor sądowy Michał Przybył